

ה"ת 27762/02/23 - עומר סנעאללה, עבדאללה סנעאללה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

ה"ת 27762-02-23 סנעאללה(עציר) ואח' נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט ניצן סילמן
מבקשים	1. עומר סנעאללה 2. עבדאללה סנעאללה
נגד	מדינת ישראל
משיבה	

החלטה

בקשה להשבת תפוס.

עסקינן בשני רכבים אשר האחד מוחזק ברישום בלבד והשני מוחזק פיזית וכן טלפון אשר נתפס.

המבקשים לעיל הנם הטוען לבעלות בזכויות ברכבים ובטלפון והנאשם בתיק (מבקש 1) אשר כלפיו נטען כי עשה שימוש ברכבים ובטלפון.

המבקש 2 טוען כי מכיוון שהוא הבעלים ומכיוון שלא ידע כי הרכב ישמש לביצוע העבירה, אין מקום לחילוט הרכב. לגבי הג'יפ, טוען המבקש 2 כי הואיל וזה אינו מוחזק פיזית בידי המאשימה, אין מקום להותיר הרישום לגביו.

הנאשם הצהיר הצהרות ראיות נדרשות ואף נתן הסכמתו לתנאים שנקבעו. המחלוקת מתמקדת במבקש 2.

אין עסקינן בחילוט סופי, אלא בחילוט זמני והשאלה הנה כיצד יש לנהוג ברכב בשלב הזמני, עד הכרעה בבקשת החילוט.

בשלב הזמני אין מקום לדיון בשאלת הבעלות או זכות הקניין. ראה לעניין זה בש"פ 4368/12.

על כן, טענת המבקש 2, כי הוא הבעלים אינה מעלה ואינה מורידה בשלב זמני זה.

מקום בו אין מחלוקת שנעשה שימוש ברכב לביצוע עבירה, לכאורה, די בכך להקים עילה לחילוט זמני. עוד לגבי העדר הצורך להכריע בשאלת קניין ראה בש"פ 7715/97 חג'ג' נ' מדינת ישראל.

רף האישום חמור. על פניו טענות המבקש 1 כי הוא נושא נשקים ופועל, לכאורה מטעמו של המבקש 2. גם העובדה שהאישום השני המיוחס לו עוסק במעין "הגנה" על המבקש 2 בעת המפגש במסעדה, כך שלכאורה, גם ללא קשר לשאלת העדר הצורך לקבוע בעלות, על פניו נראה, כי נתקיימים יחסי שליחות בין המבקשים ובין עצמם. יוצא, כי שימוש המבקש 1 ברכב הנו לכאורה בהרשאת המבקש 2 וגם בכך יש כדי להצדיק חילוט.

מכאן, ראוי לעבור לשאלת ההכרח בהחזקה של ממש בחילוט. כידוע, מקום בו אפשר לנקוט חלופה פוגענית פחות, ראוי להעדיפה (בש"פ 6817/07). כאשר ניתן להמיר תפיסה בבטוחה כספית תוך הבטחה סבירה של אפשרות החילוט, כך ראוי לעשות (בש"פ 3873/21).

לשילוב כלל ההלכות לעיל אפנה לבש"פ 8331/21 אבו שלבק נ' מדינת ישראל.

סוף דבר:-

לגבי המזדה- איני רואה לשנות החלטתי. המתחם המקובל הנו בין 25-30% וכאן ראיתי לבחור בחלק מקל יחסית, חרף חומרת האישום.

לגבי הטלפון- אין מחלוקת ולאור ההסכמה יושב כאמור.

לגבי הרוביקון- המבקשים אינם יכולים להיבנות מהעובדה כי לא העבירו הרוביקון לידי המאשימה. יש בכך נסיבה מחמירה והדבר מלמד על צורך בהקשחת תנאים ולא הקלתם. ככל שהמאשימה תתפוס הרוביקון, יחולו עליו לכל הפחות התנאים שתוארו לעיל ביחס למזדה, בוודאי לא תנאים מקלים מכך. על מנת למנוע דיספוזיציה, ראיתי להורות כאמור.

ככל שהמבקש חפץ כי המאשימה תבצע מכר של זכויות, יתכבד ויודיע וכך יהיה (עניין אבו שלבק לעיל).

ניתנה היום, כ"ח שבט תשפ"ג, 19 פברואר 2023, בהעדר הצדדים.